

FÜGEFA

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

„Az igazi világhosság, aki minden embert megvilágosít, a világba jött.” (Jn 1, 9)

Új év, új utak, új lehetőség, hogy szavaimmal hirdessem Őt

Boldog Új Évet Kívánok. Arra hívlak, hogy hagyjuk el a bizalmatlanságot és a Jézusba vetett hit hiányát. Kezdjünk el egy egyszerű, gyermeki bizalommal teli életet, nem az érzéseinkre, hanem a hitre támaszkodva.

Gyorsan továtúnak az óév, a maga terhével és beköszönt az új év minden lehetőségével.

Bátran kérdezzük meg magunktól: milyen előrelépést tettünk Krisztus megismerésében az elmúlt évben? Készek vagyunk-e minden eddiginél határozottabban megmutatni, hogy az Úr oldalán állunk?

Ma, amikor a világ a hűtlenség és a bálványimádás között ingadozik, készek vagyunk-e Krisztus hűségese követeként kiállni?

Átadjuk-e magunkat és mindenünket Istennek az új év elején?

Hallgatunk-e az Ő hangjára, amely új kalandra hív, önmagunk és ránk bízott képességeinknek, az Ő szolgálatába való állítására?

Új év kezdetén, jó újra ismételni magunkban, hogy Istennek köszönhetünk mindent, amink van és amik vagyunk. Benne élünk, mozgunk és létezzünk és hogy Ő nem felejtett el minket. Folyamatosan és fáradhatatlanul munkálkodik a boldogságunkért. A kincsek, amelyeket „kezünk ügyébe” helyezett, számtalanok.

Jó az Úr mindenkihez; és az Ő gyengéd irgalmassága fölötté áll minden cselekedetének. Ő az irgalom Atyja és minden vigasztalás Istene. A föld tele van az Ő jóságával. A teremtés számtalan képben és hangon hirdeti a Mindenható türelmét, szeretetét és együttérzését.

Isten minden időben olyan szeretetet mutatott irántunk amely páratlan. Annakra szeret bennünket, hogy olyan ajándékkal ajándékozott meg, amely mögött nincs számíthatóság. Hiszen bőséges kegyelmének jeleként, egyszülött Fiát küldte világunkba, hogy emberként éljen közöttünk és életét a

mi – vagyis az emberek – szolgálatában töltse. Krisztus volt a csatorna, amelyen keresztül az Atya kiárasztotta a világba kegyelmének gazdag forrását.

Isten nem adhatott kevesebbet a teljességénél, és nem is tudott többet adni. „Ebben van a szeretet, nem abban, hogy mi szeretjük Istent, hanem abban, hogy Ő szeretett minket és elküldte a Fiát, engesztelésül bűneinkért.”

Isten sáfároká tett minket. Mindenkinél adott valamilyen talentumot, amelyet életünk folyamán kamatoztatnunk kell. Mindenki valamilyen Isteni bizalom, vagy akár megbízatás birtokosa. Az idő, az értelem, a gyengéd szolgálat, ezek Isten ajándékai. A legkisebbtől a legnagyobbig mindenkire rábízta a mennyei javakat, és mindenkit arra kér, hogy térjen vissza az Adományozóhoz.

Az új év kezdetén az első dolgunk, hogy átadjuk magunkat az Úrnak. Az élet adottságaival és kiváltságaival együtt Isten ajándéka. Emlékezzünk arra, hogy ez Istentől származik és teljes egészében neki kell szentelni. Mondjuk Pállal: „Uramnak, Krisztus Jézusnak főnséges ismeretéhez mérten mindent szemétnek tartok. Érte mindent elvettem, sőt szemétnek tekintettem, csakhogy Krisztust elnyerhessem és hozzá tartozzam. Hiszen nem a törvény útján váltam igazzá, hanem a Jézus Krisztusba vetett hit révén. Isten ugyanis a hit által tett igazzá, hogy megismerjem őt és feltámadásának erejét, de a szenvedésben is vállaljam vele a közösséget.”

Amikor átadtuk magunkat Istennek, készek leszünk megadni neki azt, amit Ő adott nekünk. Mindenünk, amink van és vagyunk, azért van, hogy Krisztus lábaihoz helyezük. Felbecsülhetetlen áron vásároltak meg bennünket, és kiváltságosak lehetünk, hogy önmagunk megtagadásával, javaink odaadásával, Istennel működhessünk együtt, hogy a tévedés sötétjében élők meghallhassák az igazságot. Minden egyes megmentett lélek többet ér, mint a világ; mert üdvözült az örök életre. Akik a kapott kincseiket ebbe a munkába fektetik, megduplázzák tehetségüket. Nem fordíthatjuk erőnket az öncélú szolgálatra. Napról napra vissza kell adnunk az Úrnak, amit ránk bízott.

A picit hosszúra sikerült ráhangoló gondolatok után, arra hívlak benneteket, hogy üljünk le az új év hajnalán és beszéljessünk, beszéljessünk Istennel, az elmúlt évről, imádkozzunk és tekintsünk előre az újévre. Beszéljünk meg minden érdekes eseményt, ami az elmúlt évben történt; a jót, a rosszat, a frusztrációinkat és az örömeinket.

Utána osszuk meg bátran ismerőseinkkel, milyen értékes leckéket tanultunk a tapasztalatainkból, mit mutatott meg nekünk Isten és hogyan volt hűséges az elmúlt év folyamán. Tegyük mindezt, azért, hogy az elmúlt évet lezárhassuk és megnyithassuk a következő évet. Miután neveltünk, majd sírtunk, izgalommal kezdjük előre tekinteni és tűnődünk el

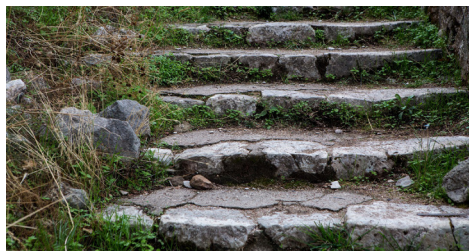
azon, vajon mit hoz nekünk Isten az új évben. Milyen új tapasztalatokat fogunk átélni és milyen új „leckéket” tanulunk. Minden friss, új, és ez izgalmas.

Hiszem, hogy ha minden évet külön „évszaknak” tekintünk, megérthetjük, hogy Isten új tapasztalatokkal és növekedési lehetőségekkel akar megajándékozni, minden évszakban, hogy az évek elteltével, egyre jobban hasonlíthassunk Krisztushoz.

Biztos vagyok benne, hogy többen elmondhatjuk, hogy volt amikor megtapasztaltuk a gyász, veszteség évszakjait, de ugyanakkor átélhettük az öröm évszakjait is.

Ez a gyakorlat segíthet abban, hogy elfogadjuk, Isten teljes mértékben irányít és mi, mint gyermekei, folyamatosan növekszünk és Ő tudja, milyen tervei vannak velünk.

Tervek új bölcsességről, elfogadásról és megértésről, amelyeket Ő át akar adni nekünk, ha megengedjük neki.

Együttal friss és új rálátást kapunk a következő évre és lehetővé teszi számunkra, hogy a múltat ott hagyjuk ahol a helye, nem azért, hogy elfelejtsük, hanem, hogy tanuljunk belőle és nyitott szívvel és elmével haladjunk előre a jelen jövőnk felé, hogy befogadhassuk mindazt, amit Isten készít a számunkra.

Az új év felkínálja a lehetőséget az újra – Istennel.

Új kezdetek: Kezdjük az új évet egy új nézőponttal az új tapasztalatok, élmények és kegyelmek irányába. Nyitott szívvel menjünk mindenhova, ahová az Úr vezet minket, azzal a bizalommal, hogy Ő velünk van. (Mt 28:19-20)

Új lehetőségek: nincs határa annak, amit Isten tehet az életünkben és semmi sem

lehetetlen Istennek. Isten olyan ajtókat nyit meg, amelyeket senki sem tud bezárni, és olyan ajtókat is bezár, amelyeket senki sem nyithat ki. A lehetőségek végtelenek, különösen akkor, ha a lehetőségeink az Ő akarata szerintiek. (Filippi 4:13)

Új tervek: Minden év egy új évszak, imádkozzunk azért, amit Isten tervezett nekünk és legyünk hajlandók hitben járni az engedelmességben, miközben követjük az Ő vezetését. Ne feledjük, hogy az Ő tervei mindig a jóra irányulnak és nem a rosszra, arra irányulnak hogy jövőt és reményt adjanak nekünk. (Jeremiás 29:11-13)

Új cél: Ahogy haladunk előre, Istennek mindig van terve és célja, mindazzal, amin keresztülmegyünk és megtapasztalunk. Isten mindig tudja a miértjét annak, amit megenged az életedben, életünkben és ezért teljesen megbízhatasz, megbízhatunk benne. (Példabeszédek 1:3-5)

Új beszerzések: A Szentírás azt mondja, hogy ne aggódjunk a holnap miatt, mert a holnapnak megvan a maga gondja. Bízunk Mennyei Atyánkban, aki mindent tud, amire szükségünk van, aki a mi Istenünk és a gondviselőnk. (Máté 6:1-33)

Új növekedés: Amikor hajlandók vagyunk Elengedni és hagyni, hogy Isten munkálkodjon bennünk és rajtunk keresztül, akkor Ő mindig felemel és nevel bennünket. Ez a növekedési folyamat fontos része. Folyamatosan növekedjünk a Vele való kapcsolatunkban és az Ő Igéjében. Imádkozzunk Istenhez, hogy formáljon és alakítson, ahogy a mesterember dolgozik remekművén, amelyik te vagy!

Új bölcsesség: Az új tapasztalatokkal és új leckékkel új bölcsesség és meglátás születik. Mindig tartsuk szem előtt a bölcsesség keresését, mint rejtett kincsét vagy aranyét. A Példabeszédek azt mondja, vigyázz a bölcseségre és a megfontoltságra. Így majd a lelked életévé válnak és ékessé lesznek a nyakadon. (Példabeszédek 4:7-9)

Megújult béke: Miközben új kalandokon megyünk keresztül, akár jók, akár rosszak, bátorítalak, hogy tartsátok tekinteteket Krisztuson és Ő nyugalmat és békét

ad nekünk, mert Ő a mi békénk, Aki mélyen szeret és törődik velünk. (János 16:33) Ne feledjük, hogy ha még a gonoszok is tudnak jót adni, ajándékot gyermekeiknek, mennyivel inkább tud a mi Mennyei Atyánk azoknak, akik kéri Tőle? (Máté 7:7-11)

Az újév napja egy globális egzisztenciális pillanat. Lelkileg katartikus elmélkedésre hív, reményt ad a változásra és új döntésekre hív. Az elhatározásaink akkor válhatnak valósággá, ha ahhoz fordulunk, aki lehetővé teszi, aki valóban mindent újjá alkot: Jézus Krisztushoz. Egyedül Ő tudja teljesíteni azt a vágyat, amely az újévi ünnepségek középpontjában áll és üdvözítő kegyelméből segíthet, hogy azok valóra váljanak.

Döntéseink olyan emberekké tesznek bennünket, akikké lenni szeretnénk. Választásunk során nemcsak a körülöttünk lévő világ megváltoztatására van lehetőségünk, hanem saját magunkat is megváltoztatjuk. 2022-ben döntünk úgy, hogy Jézus Krisztusban, vele és Jézus Krisztusért éljük le életünket. Így válhatjuk valóra ígéreteinket és élhetünk át egy igazi újévet.

Krisztus számára minden nap lehetőséget kell adnunk bennünk a megújulásra, tudva, hogy a kegyelem segítségével el fogjuk érni az út végét, ami a Szeretet. Ezért, ha elkezdjük és mindig újakezdjük, akkor csináljuk valójában. Ha van akaratum a győzelemre, ha küzdünk, akkor Isten segítségével győzni fogunk. Nem lesz olyan nehézség, amelyet ne tudnánk legyőzni.

Imádkozom, hogy 2022 -ben mindannyian megtaláljuk a kegyelem teljességét és az új kezdetet, amely azáltal jön el, hogy élő kapcsolatba lépünk azzal, aki mindent újjáteremt: Jézus Krisztussal. (Jel. 21:5) Minden emberi szívben ott van az egyetemes vágy, hogy újjá váljon, újra kezdje, mert a Szentlélek kieszeti erre. Visszavezet minket ahhoz, aki teremtett minket – és aki újjá tud teremteni – Jézus Krisztus által.

Mi így éljük meg

„Szép Tündérország támad föl szívemben/ Ilyenkor decemberben.”
(Juhász Gyula)

Ilyenkor decemberben

Vajon miért van az, hogy a kereszténységnek nagyon sok szép ünnepe van, mégis a leginkább a Karácsony terjedt el a világon? Még a kevésbé vallásos emberek között is, ritka, aki ne tudná miről is szól ez az ünnep. Pedig ha teológiaiilag nézzük, akkor a Húsvét a legnagyobb ünnepünk. Valahogy a Karácsonyt mégis nagyobb „felhajtás” övezi. Talán azért, mert ez az ünnepünk, ami a „legemberibb”. Ez az az ünnep, ami a legközelebb áll az emberek lelkéhez: arra kér, hogy szeressünk. Ha valaki szeret, akkor ismeri az Istent.

Ez az az éjszaka, amikor az Istenünk leszállt közénk, de nem, mint valami hatalmas Messiás, hanem egy kicsi, törékeny gyermek. Ez az ünnep arról szól, hogy a Jólsten annyira szeretett minket, hogy elküldte egyszülött fiát értünk a világba. Karácsonykor nem „értünk” hanem „nekünk” született gyermek. Egy apró, tiszta, szeretni való babácska. És szerintem sokszor fel sem fogjuk, mennyire szép ez az egész: egy Isten is rábízta magát egy édesanya gondoskodására. Vajon Mária, mit érezhetett, mikor sehol sem kaptak szállást? Vajon aggódott, hogy mi lesz a gyermekével?

A világ minden pompája nem lett volna elég befogadni egy születendő Istent, és mégis. Annyira szép a jászol egyszerűsége, a természet közelsége és az egyszerű pásztor emberek, akik eljöttek. Igen, Jézus nem egy elérhetetlen uralkodóként, hercegként jött közénk, hanem úgy, hogy az egyszerű emberhez legyen közel. Hozzád. Hozzáam. Szeressük egymást ma valahogy egy kicsit jobban. Ahogy a közénk szálló megváltó Isten, legyünk ma mi is tiszta szívű gyermekek. Örüljünk mi is úgy, mint akik az anglyalt várják.

Fehér hó essen –
szemedbe nevessen!

Hosszú az éjjel,
fény tépje széjjel!

Csillag a jóság,
régí adósság

Nyomja a lelkünk
fekete kedvünk

Dobjuk a tűzre!
Gyöngyöket fűzve

Selyemfonálra
gyermek légy máma!

Szagos fa alatt
játékvonat szalad

talán Te ülsz benne.
Puha kerevetre

támaszkodik fejed.
Ez a kör a helyed!

Se jobbra, se balra,
sínek visznek arra.

Kis kezek készítik
alád már a vánkost.

Karácsony van –
ne lázadj, ne láss most!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok Áldott karácsonyt!

Gergely Anna

Hogyan élem meg a karácsonyt?

Mit jelent számomra a karácsony? - tevődik fel bennem a kérdés. Azt gondolom, hogy nemcsak bennem fogalmazódik meg ez a kérdés, hanem sokunkban. Tényleg, mit jelent számomra ez az évente visszatérő szép ünnep? Mi a különlegessége? És folytathatnám tovább a kérdések sorozatát, de nem teszem, mert azzal csak a szót szaporítanám.

Sokszor azt tapasztalom a nagy ünnepek alkalmával, hogy sok időt eltöltünk az ünnep külső előkészítésével, ami nagyon fontos, de van egy hátránya: kevesebb időt hagyunk a belső megélésre. Így van ez a karácsonnyal is. Saját tapasztalatból fogalmazok. Ha visszatekintek az eddigi évek nagy ünnepeire, akkor az jut eszembe, hogy nem mindig voltam teljesen felkészülve a méltó ünneplésre. A külső tényezők kaptak nagyobb hangsúlyt és nem a belső. Vajon helyes ez így? - teszem fel a másik kérdést magamnak.

Itt mentegetőzhetnék azzal, hogy gyarló ember vagyok és Isten így is, úgy is megbocsátja, de úgy érzem, hogy nem tehetem, mert ez nem keresztény magatartás. Ha nem vigyázunk, az ilyen magatartás könnyen magával sodorhat bennünket a rossz irányba és egyszer csak (jobbik esetben) rádöbbenünk arra, hogy az életünk telve van azzal a tudattal, hogy megtehetem, mert Isten úgyis megbocsátja. És ez tovább fokozódhat, egy idő után egymással szemben is így viselkedhetünk.

Kanyarodjunk vissza a kiindulópontunkhoz, a karácsonyhoz, amit a szeretet ünnepének is szoktunk nevezni. Először is nem szabad elfelednünk, hogy itt nem az emberek egymás közti szeretete a legelső, hanem Istennek az ember irányába történő szeretete, hiszen karácsonykor azt ünnepeljük, hogy Isten közénk száll emberi testet öltve, hogy földi életével, tanításával jó pásztorként vezessen. Keresztényként nekünk az a feladatunk, hogy ezt a szeretetet viszonzzuk feléje azzal, hogy befogadjuk Őt és engedjük,

hogy irányítson bennünket. Ha nyitottak vagyunk az Ő befogadására és Betlehemmé változtatjuk életünket (nemcsak ilyenkor, hanem életünk minden pillanatában), akkor megtapasztaljuk az Ő szeretetét, amely megtart bennünket a mindennapok örömeiben és küzdelmeiben egyaránt. Amikor valóban megtapasztaljuk ennek a kis gyermeknek a szeretetét, akkor beszélhetünk igazi, emberek közötti szeretetről, hiszen minden barátság, kapcsolat, amelyeket létesítünk, csakis az Ő szeretetéből fakad. Azokban a kapcsolatokban, amelyek nem ebből a forrásból fakadnak, nincs igazi szeretet, mert ott valószínűleg más emberi érdekek húzódnak meg: kihasználás, önmagam központba helyezése figyelmen kívül hagyva másokat.

Jézus születésének ünnepe egy nagyon jó lehetőség arra, hogy Őt befogadjuk, megismerjük. Ő keres bennünket ma is, szállást keres mindannyiunkban, mint ahogy egykor József és Mária is tette. És hol találtak szállást? Egy nagyon egyszerű helyen, egy istállóban. Jézus nem a színpompás helyeket szereti, hanem az egyszerűt. Ezért nagyon fontos, hogy lelkiileg felkészültek legyünk az Ő érkezésekor. Az adventi idő lehetőséget nyújtott a felkészülésre, amely a várakozásra szólított fel minket. Készültünk és vártuk Őt. Most megérkezett. És én hogy vagyok? Be tudom-e fogadni? Engedem-e, hogy szállást találjon bennem? Igen, befogadom, hagyom, hogy eltöltsön szeretetével. Így teljes a karácsonyom.

Kívánom, hogy a Betlehemben megszületett Jézus szeretete töltsen el mindannyiunk életét az Ő békéjével és szeretetével!

Léstyán László

Karácsony az, amikor bármi megtörténhet

A karácsony nem csak egy egyszerű ünnep, tele van apró csodákkal, van egy különleges, varázslatos hangulata, mely már az adventben elkezdődik és egészen karácsonyig ki is tart. A karácsonyt megelőző adventi időszaknak is fontos szerepe van, mivel lehetőséget kapunk arra, hogy felkészüljünk, elcsendesedjünk, megszépítsük lelkünket és környezetünket.

Kapunk az adventi csendben egy olyan lehetőséget, hogy ha csak egy kicsit is de jobban odafigyeljünk a környezetünkre, a belső hangunkra, mert belülről kell először elindítanunk a változást. Lehetőségünk van arra, hogy segítsünk másoknak, akik rosszabb helyzetben élnek mint mi és nincs akár még arra sem lehetőségük, hogy egy kis karácsonyfájuk legyen, számukra mi lehetünk a csoda.

Igazából szerintem maga a karácsony el-sősorban nem csak egyetlen napot foglal magában, hanem ott van az, ahogy készülünk arra, hogy szeretteinket megajándékozzuk. Mindenki általában próbálja a tökéletes ajándékot megtalálni, könnyen túlzásba is lehet esni ilyenkor, mert napjainkban ott él az is, hogy mivel mindent látunk a világhálón, akár licitálni is lehetne, hogy ki kapott több ajándékot, kinek lett nagyobb és díszesebb karácsonyfája. Sajnos napjainkban a köztudatban is benne van, hogy amit nem posztolunk ki az nem is biztos, hogy létezik.

Mivel mindent könnyen meg is találunk a világhálón így a varakozás varázsa is kezdett kihalni belőlünk, mert mindent rögtön akarunk, de amint megkaptuk már nem is értékeljük úgy igazán és sokan vannak úgy, hogy azt várják, hogy a karácsonyon is csak valahogy túl essenek.

Szerintem ez nem egy olyan ünnep amin csak túl lehetne esni és licitálni kellene a díszekkel és az ajándékokkal, mert sokkal nagyobb értéke van a személyes, akár saját kézzel készített ajándékoknak. Olyankor szerintem

az ajándék nem csupán egy szimpla tárgy, hanem van annak lelke is. Ilyenkor sokkal jobban meg is ismerjük azt akit meg akarunk ajándékozni mivel elgondolkozunk azon, hogy "Mit is szerethet igazán? Minek örülne igazán?". Aki készíti a munkafolyamat alatt is arra a személyre gondol, elképzeli akár, hogy fog-e egyáltalán örülni annak, sokkal értékebb tud lenni egy olyan ajándék, ami kisebb,

de legalább szeretettel, kedvességgel készült és olyan céllal, hogy megörvendeztessen valakit, mint egy személytelen drága ajándék.

Amíg kisebbek vagyunk és várjuk az angyalt, sokkal nagyobb varázsa van az egésznek, mivel még mi magunk is hiszünk a csodában, ahogy felnövünk ez eléggé elhalványul, pedig a csodák attól még ott vannak körülöttünk csak nyitott szemmel kell járni és észre venni őket. Nem szabad nagy elvárásaink legyenek, mert a csoda nem föltétlenül egy nagy dolog, megbújhat egy kedves szóban, egy jó tettben, egy ölelésben amit pont akkor kapunk, amikor a leginkább szükségünk van rá. Valami olyan varázslat, ami megörvendezteti a lelkünket.

Vitos Beáta

Karácsonyi ajándék helyett

Szilágyi Domokos
Karácsony

A puha hóban, csillagokban,
az ünnepi foszlós kalácson
láthatatlanul ott a jel,
hogy itt van újra karácsony.

Mint szomjazónak a pohár víz,
úgy kell mindig e kis melegség,
hisz arra született az ember,
hogy szeressen és szeressék.

S hogy ne a hóban, csillagokban,
ne ünnepi foszlós kalácson, ne
díszített fákon, hanem
a szívekben legyen karácsony.

Miközben izgatottan várjuk az ünnepeket, a karácsonyi hangulatot, azon vesszük észre magunkat, hogy nem érünk a tennivalóink végére, mivel jelentős mennyiségű munka szakad a nyakunkba ebben az időszakban. A rengeteg feladat közepette mindenkiben ott a félsz, hogy pont emiatt lesz oda a karácsonyi idill, valójában pedig csak tőlünk függ az, hogy félre tudjuk-e tenni a munkát az ünnepekre.

Ugyebár tartja a mondás, hogy aki dolgozik az becsületes ember, noha ennek árnyékában a munkamánia társadalmunkban a legelfogadottabb függőségnek számít. Ahogy az év többi napján, nincs ez másképp az ünnepi időszakban sem. Takarítás, vásárlás, futás, sütés-főzés, fadíszítés, mindezt azért, hogy 24-e este, mikor beszurjuk a karácsonyi díszeket, gyönyörködni tudjunk, majd szaladunk a templomba az éjféli misére, bízva abban, hogy itt talán kicsit megpihenhetünk.

Nyilván ezek mind mind alapvető és elaszthatatlan teendők ennek az időszaknak, de mégis milyen áron? Engedünk-e teret annak,

hogy ezek a feladatok felülkerekedjenek azon a hangulaton, amelyet a karácsony nyújt számunkra, családjunk számára? Vessünk egy pillantást Szilágyi Domokos versének utolsó szakaszára, amelyben arra inti az olvasókat, hogy az ünnepek alatt ne a minket körülvevő díszes karácsonyi elemek, dekorációk, ételek jelentsék az ünnepi hangulatot, hanem a szívünk mélyén éljük át azt, amit valójában nyújt számunkra a karácsony.

Próbáljunk meg idén a sok teendő és ajándék mellett leülni, megpihenni szereteteink körében és hálát adni a Jóistennek azért, hogy az idei évben is átélhetjük e meghitt pillanatot. Valójában ez az, amit nyújt számunkra a karácsony.

Székely Tamás

A HÁZSZENTELEÉS SORRENDJE

20 - C + [†]M + B - 22

Christus Mansionem Benedicat / Krisztus Áldja meg e Hajlékot!

2022. JANUÁR 3. VASÁRNAP	reggel 08:30 délelőtt 10:00	Szentmise Tiva I. pap A polgármesteri hivataltól kezdjük az utca mindkét oldalán a hídig. A hídtól körbejárva a kis utcákat. II. pap Tiva II, Kutyapiac
2022. JANUÁR 3. HÉTFŐ	reggel 08:30	Poklondfalva I. pap Csíkszereda felől az út bal oldalán; Felszeg II. pap Csíkszereda felől az út jobb oldalán; Olt utca és Domb utca
2022. JANUÁR 4. KEDD	reggel 09:00	Templomalja – Főút I. pap Templomalja, Balázsok utcája és a Duna utca II. pap Temetőtől Főút, Páncélok utcája, Gálok utcája, egészen a nagy hídig
2022. JANUÁR 5. SZERDA	reggel 09:00	Köves utca I. pap - II. pap Lefele jövet Bőjte Józsefnél kezdjük, és az új utca. Párhuzamosan haladunk lefele az utca végéig.
2022. JANUÁR 6. CSÜTÖRTÖK Vízkereszt – Urunk megjelenése	reggel 08:30 délelőtt 10:00	Szentmise Kincseszeg I. pap A szentmártoni út vasút felőli oldala. A falu végénél kezdjük. II. pap A szentmártoni út másik oldala. A tömbházaknál kezdjük

Impresszum

Kiadja a Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 400 példányban.